

CARBÓ, Marta. *Eusebi Carbó. Vida i militància. Un anarquista al servei de la Generalitat de Catalunya*. Valls: Cossetània edicions, 2014. 286 pàgs. [13,5 x 21].

Aquest llibre és un document de primera mà del períple viscut per un anarquista català a la ciutat dels gratacels i un dels màxims exponents del capitalisme nord-americà, Nova York, amb el rerefons de la Guerra Civil espanyola. L'anarquista català era Eusebi Carbó, un escriptor i periodista lligat a la Confederació Nacional del Treball; i el document de primera mà no és altre que el seu diari. Un diari on el protagonista reflectí les seves vivències des del 15 de setembre de 1937, quan va sortir en cotxe des de Barcelona cap a França, fins el 21 de gener de 1938, quan va desembarcar a Le Havre de tornada dels Estats Units.

El motiu del viatge responia a un encàrrec de la Generalitat de Catalunya, més concretament del Comissariat de Propaganda de la Generalitat. En aquest sentit, Carbó, com tants altres cenetistes durant la Guerra Civil espanyola, tot i les seves conviccions antiautoritàries i antiestatalistes, va fer costat a les institucions republicanes, en aquest cas representades pel Govern de la Generalitat, en la lluita contra el feixisme. Per aquest motiu, va acceptar aquesta missió que tenia com a propòsit donar a conèixer la causa republicana entre els cercles llibertaris –especialment de procedència italiana– de Nova York i recaptar ajuda. L'elecció de Carbó no havia estat casual: ell havia viscut a Itàlia i mantenia relació amb els anarquistes italians, fins al punt d'haver col·laborat en les seves campanyes propagandístiques.

Al quadern escolar que va fer servir com a diari, Carbó va anotar les seves vivències i impressions, que anaven des de la crítica a diferents aspectes de la vida nord-americana fins a elogis envers la ciutat que el va rebre. Tenim al davant un document no pensat per ser publicat, fet que li dóna un valor afegit com a document històric, malgrat que faltin algunes pàgines i no totes les persones a les quals fa referència (amb les seves inicials) hagin estat identificades. Carbó es va exiliar a Mèxic després de la derrota republicana, però abans de morir a la capital mexicana l'any 1958, va transcriure a màquina el seu manuscrit, que va romandre guardat més de 60 anys a una maleta de cuir plena de papers personals. Ha estat la seva neta, Margarita Carbó, doctora en Història per la UNAM i professora de la mateixa universitat, la responsable de recollir dades sobre la seva biografia i realitzar l'estudi introductori que acompanya el diari del seu avi en aquesta edició.

IHE
(Secretaria de la Revista)

Traducción de la reseña anterior:

Este libro es un documento de primera mano del periplo vivido por un anarquista catalán en la ciudad de los rascacielos y uno de los máximos exponentes del capitalismo norteamericano, Nueva York, con el trasfondo de la Guerra Civil española. El anarquista catalán era Eusebi Carbó, un escritor y periodista ligado a la Confederación Nacional del Trabajo; y el documento de primera mano no es otro que su diario. Un diario donde el protagonista reflejó sus vivencias desde el 15 de septiembre de 1937, cuando salió de Barcelona en automóvil en dirección hacia Francia, hasta el 21 de enero de 1938, momento en que desembarcó en Le Havre de vuelta de los Estados Unidos.

El motivo del viaje respondía a un encargo de la Generalitat de Cataluña, más concretamente del Comisariado de Propaganda de la Generalitat. En este sentido, Carbó, como tantos otros cenetistas durante la Guerra Civil española, a pesar de sus convicciones antiautoritarias y antiestatalistas, apoyó a las instituciones republicanas, en este caso representadas por el Gobierno de la Generalitat, en la lucha contra el fascismo. Por este motivo, aceptó esta misión que tenía como propósito dar a conocer la causa republicana entre los círculos libertarios –especialmente de procedencia italiana- de Nueva York y recaudar ayuda. La elección de Carbó no había sido casual: él había vivido en Italia y mantenía relación con los anarquistas italianos, hasta el punto de haber colaborado en sus campañas propagandísticas.

En el cuaderno escolar que usó como diario, Carbó anotó sus vivencias e impresiones, que iban desde la crítica a diferentes aspectos del modo de vida norteamericano hasta elogios hacia la ciudad que lo recibió. Tenemos delante un documento no pensado para ser publicado, hecho que le confiere un valor añadido como documento histórico, a pesar de que falten algunas páginas y no todas las personas a las cuales hace referencia (con sus iniciales) hayan sido identificadas. Carbó se exilió en México después de la derrota republicana, pero antes de morir en la capital mexicana en 1958, transcribió a máquina su manuscrito, que permaneció guardado más de 60 años en una maleta de cuero llena de papeles personales. Ha sido su nieta, Margarita Carbó, doctora en Historia por la UNAM y profesora de la misma universidad, la responsable de recoger datos sobre su biografía y realizar el estudio introductorio que acompaña el diario de su abuelo en esta edición.

IHE
(Secretaría de la Revista)